

re. I denne understreges vigtigheden af en resolution, som blev vedtaget af minearbejdernes komité i Pittsburg i april 1949, og gives udtryk for håbet om, at regeringerne vil tage særlige hensyn til de principper, som indeholdes i nævnte resolution.

5. Ind- og udvandring af arbejdere i underudviklede lande.

Spørgsmålet, der var til første behandling på konferencen, blev i den nedsatte kommission drøftet på grundlag af en af arbejdsbureauet udarbejdet rapport, der indeholdt udkast til en række bestemmelser til beskyttelse af arbejdere, der indvandrer til eller kommer fra underudviklede lande. Herved forstås efter udkastet lande og områder, hvor udviklingen fra naturaløkonomi til mere udviklede former for økonomi, der baserer sig på udbetaling af løn, og som medfører, at der her og der opstår industri- og landbrugscentre, giver anledning til større flytninger af arbejdere og undertiden af deres familier.

Der var i kommissionen flertal for, at konklusionerne skulle optages i en henstilling, der — efter at regeringerne har haft lejlighed til at udtale sig om det nærmere indhold — skal forelægges til endelig behandling på den næste arbejdskonference. Bestemmelsernes nærmere indhold havde givet anledning til langvarige drøftelser i kommissionen. Dette gjaldt særlig de afsnit, der omhandler spørgsmålet om hjemsendelse af udvandrede arbejdere, beskyttelse under beskæftigelsesforholdet og forskrifter til imødegåelse af forskelsbehandling. Under sagens behandling i plenarforsamlingen fremkom forskellige ændringsforslag. Således ønskede arbejdsgivergruppen afsnittet vedrørende beskyttelsen under beskæftigelsesforholdets beståen væsentligt forkortet og forbeholdt sig, da dette ønske ikke kunne imødekommes af majoriteten, at rejse spørgsmålet påny, når sagen kom til 2. behandling.

De herefter vedtagne konklusioner omfatter — næst angivelse af en række gældende internationale konventioner og vedtagelser, som indeholder forskrifter af betydning for disse forhold, og en nærmere definition af de områder og grupper af personer, som henstillingen skal vedrøre —

særskilte afsnit vedrørende følgende spørgsmål: beskyttelse af de pågældende arbejdere under deres og deres familiers hen- og tilbagerejse og forud for beskæftigelsesperioden; beskyttelse under beskæftigelsesperioden, herunder med hensyn til bolig, løn, arbejdsanvisning, lige adgang til faglært arbejde, fagforeningsvirksomhed, forbrugergoder, social trykthed m. v.; foranstaltninger, der har til formål at begrænse ind- og udvandring i tilfælde, hvor sådan må anses for at være i strid med arbejderens interesser; en stabilisering af ind- og udvandring af arbejdere.

Teksten blev vedtaget med 128 stemmer imod 21, medens 8 afholdt sig fra at stemme.

6. Straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter.

Spørgsmålet, der var til første behandling på konferencen, blev i den nedsatte kommission drøftet på grundlag af en af arbejdsbureauet udarbejdet rapport, der indeholdt en række forslag til konklusioner om dette emne i tilslutning til den af konferencen i 1939 vedtagne konvention (nr. 65) angående straffebestemmelser for brud på arbejdskontrakter fra indfødte arbejderes side. Den nævnte konvention er hidtil kun blevet ratificeret af 2 lande, og der herskede i kommissionen enighed om vedtagelse af bestemmelser, som skulle supplere konventionens.

De konklusioner, som kommissionen fremlagde for plenarforsamlingen, tog sigte på udarbejdelse til endelig vedtagelse på næste arbejdskonference af en henstilling om emnet, hvad flertallet fandt ville være at foretrække fremfor tanken om at optage konventionen af 1939 til revision. Efter henstillingen skal de kompetente myndigheder i de stater, hvor der endnu består straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter overfor sådanne personer og i sådanne arbejdsforhold, som omfattes af bestemmelserne i nævnte konvention, træffe foranstaltninger til afskaffelse af enhver form herfor. Foranstaltningerne skal tage sigte på en fuldstændig og omgående afskaffelse af sådanne sanktioner og, hvor dette ikke anses for muligt, i hvert fald gå ud på indenfor en vis, af de nationale myndigheder nærmere fastsat, frist at afskaffe